

De boomkikker

In een herdersstulp, ergens tussen berggehuchten, woont sinds jaar en dag 'de boomkikker'. Waarom die naam? 'Wie je bent, die ben je; dat hoef je niet zelf te weten.' Hij zegt nooit iets te verzinnen; het is precies zoals hij zegt dat het is. Met geuren heeft hij wel wat moeite, geeft hij toe. Hij laat ze daarom maar weg.

Een kauw stapt flink rond,
kijkt spiedend om zich heen. Waarnaar?
iets nieuws, iets anders?
Is het niet verschrikkelijk
alles als bekend te zien?

In elk gehucht dat hij aandoet, eet hij mee, slobbert wat wijn, praat tussen allen door; en voert een paar dansjes uit.

En dan plots hopt hij *luid juichend* het gehucht weer uit; met grote, zwerige sprongen.

De wind der bergen –
waait hij, hij maakt bijna steeds
geweldig lawaai;
en de tijd dat hij niet waait,
waait hij doodeenvoudig niet.

Sojun Ikkyu, Zenmeester, 1394-1481

Menig keer

Ooit zag ik een schilder van driehoog in een talud met dieprode lantana's vallen. Zijn gelaatsuitdrukking had erna van álles kunnen getuigen of naar kunnen verwijzen, opperste schrik, verbijstering. Niets van dat al.

Ooit zag ik uit de handen van een glasman een ruit wegwaaien die de halsslagader van zomaar iemand daar beneden doorsneed. Ieder richtte zich op de getroffene; de glasman en ik konden elkaar in gebaren duidelijk maken dat niet hij maar een windvlaag 'voor die man daar' fataal was. Hij verdween in de zolderkamer, liet zich niet meer zien.

III-94T+F

Hij raast naar omlaag,
langs de toppen der dennen
loeiend neerstortend –
tot hij stil wordt in het gras,
de valwind uit de bergen.

Ex-keizer Fushimi, 1265-1317

Menig keer zie je in het nieuws mensen uit een brandend hotel springen, soms net naast het vangnet te pletter slaan. En de verschrikkelijke beelden van de TwinTowers.

Navarro zei die avond om tien uur van de flat te springen. Ik was er iets voor negenen. In de brief stond: 'Ik wilde alleen zijn, alleen springen; ook zonder jou erbij. Vandaar ...'